

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS. LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

Lietuviai prie Maskvos vartu

MININT 600-JĄ SUKAKTĮ

Šiomet minime ypatingą sukaktį — 600 metų, kai lietuviai buvo apsupę Kremliu. Tame laikotarpyje lietuviai buvo įvykdę tris žygius į Maskvos vartus. Pirmą kartą Algirdas buvo nuvykęs prie Maskvos 1368 metais pagelbėti grįžti sostan Tverės kunigaikščiui, Algirdo svaiaui, Mykolui. Lietuviai tada apsupo Kremlį ir sunaikino Maskvos priemiesčius.

Kai vėliau Masavos kunigaikštis Dimitrijus, Donskoju vadinamas, vėl pradėjo puldinėti Tverę, Algirdas, Kęstutis, Vytautas ir kiti kunigaikščiai apgulė Maskvą antru kartu. 1370 metais. Po 8 dienų apgulimo Dimitrijus — Donskoj išėjo į kalvą nuo tų laikų iki šiandien tebevadinamą POKLONNAJA GORA (nusilenkimo kalva), nusilenkė prieš Lietuvos valdovą Algirdą. Pagal to laiko totorių chano įvestus klūsnumo ir pagarbos papročius Rusijoje, Dimitrijus Donskoj atsiklaupė klūsnumo ženklau Algirdas Kremliaus varuose įsmeigė savo ietį.

Kai Maskva nepaisė 1370 metais pasirašyto susitarimo, lietuviai trečią kartą atsirado prie Maskvos vartų, 1372 metais. Lietuviai šį kartą per pasiuntinį pasiuntė maskviečiams deglą, prašėdami, kad jie atsirasią prieš baigiant degliui degti, ir ant vartų įetimi prisegė užrašą: «Didvyris yra tas, kuris kovoja iššauktas prieš savo vailią, o ne tas, kuris sukelia karą».

Dimitrijus greit sutiko su jam pastatytomis sąlygomis. Velykų sekmadienį Kęstutis su savo kariuomenės vadovybe įėjo į Kremlį, įteikė Velykų margutį Dimitrijui ir jį pabučiavo, pagerbdamas vietinius papročius. Taika buvo atstatyta, prekybos laisvė užtikrinta ir sienos ties Možaisku ir Ungros upe nustatytos.

Europos Liet. Jaunimo Suvaziavimas

Į Jaunimo Suvaziavimą Romuvoje (Lietuvių Gimnazija V. Vokietijoje) susirinko 61 asmuo, jų 51 nuolatini dalyviai, o kit trumpalaiki iš svečiai. Buvo atstovaujamas lietuvių jaunimas iš Vokietijos, Anglijos Italijos, Šveicarijos, net Australijos ir JAV. Suvaziavimą organizavo Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sekcija. Jos pirmininkas kun. Viagaudas Damijonaitis liepos 28 d. tarė atidaromąjį žodį, o rugpiūčio 1 d. — uždaromąjį. Buvo trys paskaitos. Vasario 16 Gimnazijos direktorius Vincas Natkevičius kalbėjo apie lietuvių jaunimo problemas Vakaruose. Lietuvos Atstovybės Vatikane sekretorius St. Lozoraitis, jr. svartė jaunimo problemas Sov Lietuvoje. Salezietis dijakonas J. Šulcas apžvelgė bendrąsias maištaujančio jaunimo problemas. Visos paskaitos buvo surištos su gyvomis diskusijomis.

Be to, dvi popietes vyko religiniai pokalbiai, vadovaujami evangelikų kun. Urzdės ir katalikų dijakono J. Šulco. Vakaris linksmintasi,

Čia matome Vokietijoje veikiančio «Sietyno» ansamblio grupę.

žiūrėta lietuvių filmo apie Jaunimo Kongresą New Yorke, dalyvauta lietuvių dainų vakare, po piečiais sportuota, maudyta. Dalyviai pageidavo, kad kitais metaistoks suvažiavimas truktų visą savaitę,

(E)

«Gyvataras» lankėsi Vokietijoje Prancūzijoje

Halifakso lietuvių tautinių šokių grupė «Gyvataras» yra parinktas drauge su kita kanadiečių grupe atstovauti Kanadą tarptautiniame folklorinių šokių festivaly Montrejeau mieste, Prancūzijoje.

Rugpiūčio 2 d. jie traukiniu nuvyko į Vasario 16 Gimnaziją. Kur vyko Europos Lietuvių Studijų dienos. Čia «Gyvataro» laukė šimtai lietuvių. Jie labai gražiai priėmė, vaišino, globojo. Pirmas pasirodymas įvyko rugpiūčio 3 d. Koenigsteine. Ten vyko Vokietijos katalikų organizacijos «Kirehe in der Not — Bažnyčia varge» suvažiavimas Pasisekimas buvo didelis. Europos lietuvių vardu prel. dr. J. Aviža, dr. P. Karvelis ir kiti nuoširdžiai dėkoj ha iltoniečiams už tokį gražų Lietuvos vardo garsumą.

Sekmadienį rugpiūčio 4 d., «Gyvataras» šoko lietuviams Vasario 16 Gimnazijos salėje... Salė nedidelė, tad ir valgykla buvo pilna žiūrovų... Vsi buvo laimingi vietos lietuviai pamatę pirmą kartą jiems dar nematytus šokius, o šokėjai — dėl šilto priėmimo. Žiūrovų tarpe be Vokietijos lietuvių, matėsi dar iš Šveicarijos, Belgijos ir kitų kraštų.

Vyko tarp visų nuoširdus bendravimas, o vakarais ilgai skambėjo lietuviškos dainos. Užsi mezgė naujos pažintys, draugystės... Trumpai «Gyvataras» buvo nuvykęs į Heidelbergą. Rugpiūčio 7 d. teko atsisveikinti su svetingais tautiečiais ir vykti į Paryžių. Tai buvo vienas iš gražiausių momentų «Gyvataro» kelionėje. Dar paskutinės nuotraukos, pasikeitimais adresais, ašaros visų akyse... Bet traukinys jau juda ir išveža gyvatvariečius į Prancūzijos žemę,

Vakare jie pasiekia Paryžių. Tai jau antra

kartą. Pirmą kartą jie buvo rugpiūčio 1 d. Tada juos priėmė Prancūzijos Liet. Bendruomenės pirmininkas kun. J. Petrošius ir įgaliotinis dailininkas Ž. Mikėys. Bet dauguma lietuvių tada buvo atostogos. Gi rugp. 8 d. rytą Tullūzos miesto viešbutin jau prisistatė Montrejeau miesto burmistro įgaliotinis, televizija ir laikraščių reporteriai.

Jie klausinėjo apie Kanadą ir Lietuvą. Vėliau mūsiškiai išsirikiavo miesto aikštėje kur tautiniais liet. drabužiais apsirėdę atliko eilę liet. šokių. Žmonės gyvai stebėjo klausinėjo, iš kur šokėjai atvykę ir t. t. Vėliau ir po miestą keliavo apsirėngę tautiniais drabužiais. Gyventojai lietuvius fotografavo. Pirmadienį jie visi buvo rodomi televizijoje ir aprašyti spaudos puslapiuose. Po rugpiūčio 10 d. hamiltoniečiai išvyko į pačią tautinių šokių festivalio vietovę — Montrejeau miestą. Bet apie tai prie kitos progos.

(Tėv. Žib.)

ATEITIES LIETUVIŲ STOVYKLOJE

Pasklido žinia, kad Kanados lietuviai moksliviai ateitininkai rengia šaunias, naujoviškas stovyklas. Ar tiesa? Argi jie gali tai padaryti? Kaip «netikinčiam Tamošiui» reikia pamatyti.

Tad nuvažiuoju į Naująjį Wasagą, apie 135 km. nuo Toronto, kur yra įrengta erdvi Tėvų Pranciškonų stovyklavietė. Ant smėlingos kalvos, tarp aukštų pušų ir egių knibžda jaunimas, suvažiavęs iš visos Kanados ir net JAV-čių. Tai ateities lietuviai, pamaniau, ne tiek dėl to, kad jie pasivadinę ateitininkais. Jie ir tikrąja prasme tokie yra. Juk po keliolikos metų jie jau bus suaugę lietuviai — aktyvioji išsivijios dalis. Stovykloje jie tam ir ruošiasi.

Didelio ploto centriniame pastate — didelė salė, kurioje stovyklautojai ir meldžiasi, ir linkę minasi, ir vaidina, ir valgo... Kiek toliau — vado vybės būstinė. Apie stovyklos aikštę pastatėliai išsirikiavę, kaip grybai. Juose vienoje pusėje būreliais įsitaisę berniukai, o kitoje mergaitės. Jų pastatėliai ypatingai tvarkingai atrodo. Papuošti visi įrašais, iš konkorezių ar akmenėlių sudėtais ženklais, gėlėmis ir t.t.

Tikrųjų stovyklautojų juose yra 140, vadovų 20, šeimininkių 11, tad iš viso 170. Programą turi suplanavę dviem stovyklautojų grupėm — vyresniųjų ir jaunesniųjų ateitininkų — programą kreipiame daug dėmesio. Kiekvienai dienai yra atskira tema, kuria gyvename ištisą dieną. Paskaitų nebėra. Dienos tema perduodama pašnekėtais, kuriuose dalyvauja ir būrelių vadovai. Paskui būreliais diskutuoja ir diskusijų davinis praneša bendrajam būriui. Stovyklaujantieji yra gana aktyvūs pašnekėsiuose. Šūkis «įsijungti» yra pagrindinė šių metų idėja. Yra laužų, pasilinksminimų, kinų, kelionių ir pan. (Bvs. iš T.Ž.)

Pavydas ir meilė

Kas yra su moteriškomis? — klausia ne vienas. Jos nori mylėti ir myli daug ką — daugiau negu vyrai. Jos moka visais rūpintis ir visiem aukotis. Kodėl jos visko pavydi?

Atsakymas stypa pačioj moters meilėj, kuri yra altruistinė ir alterocentrinė. Mylinti moteris išsina iš savęs ir įsismelkia į kitą. Tada ji, lyg koks reflektorius, jautriai seka kito asmens dėmesį, nerimą, išgastį, skausmą. Kito jausmų pasaulis jai pasidaro lyg jos pačios asmeninė dalis. Kaipgi su pavydu? Jis kyla ne iš meilės dvasios, bet iš meilės būdo, kuris pas moterį yra kitoks nei pas vyrą. Vyras mažiau pavydi. Jam šis jausmas yra svetimas. Vyriškoji meilė yra egocentriška, užtai neišsina pertoli į kitus. Jis nesijautrija dėl to, kas jo neliečia. Tuó tarpu moterį viskas liečia — gera ar bloga, ir viskas jaudina.

(Iš «Moderni Mergaitė»)

